

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۴/۲۴

لیکوال: مسعود فاراني
ژباړن: سیلانی

د هند په نیمه وچه کې د لودي کورنی له خوا د دري ژبي خپرول

په هند کې د غوري او خلجي واکمنیو څخه وروسته، د لودیانو سیاسي خوځښت د هند په نیمه وچه را څرگند شو. که څه هم له سلطان بهلول لودي څخه مخکې، شېخ حمید لودي د (370-380 ه.ق) کلونو ترمنځ د ملتان په سیمه کې د شاه په توګه واکمني کړې ده، مګر د پنځلسمې میلادي پېړۍ له نیمايي وروسته سلطان بهلول لودي د لودي شاهانو د سرلاري په توګه د هند په نیمه وچه کې پېژندل شوی دی. لودیانو له مغولانو مخکې په هند کې د لودي تمدن بنسټ ایښی دی. سلطان بهلول لودي یو په زړه پوري تاریخ او برخلیک لري، چې د هغه لوستل د تاریخي پوهاوي ترڅنګ ځانته ځانګړي خوړلني هم لري. سلطان بهلول لودي

« بهلول لودي » چې په ماشومتوب کې د « بلو » په نامه یادېده، د ملک کالا زوی او د بهرام خان لمسی دی. ده مخکې له زېږېدو خپل پلار او د زېږېدو پر مهال خپله مور له لاسه ورکړه. د هغه روزنه په هند کې د هغه تره اسلام خان حاکم « سرهند » ته ور په غاړه شوه.

اسلام خان خپل وراره چې نوی ځوان شوی و، یوې جګړې ته و استوه. بهلول په دغه جګړه کې له ځانه ډېره وړتیا، زړورتیا او درایت ښکاره کړ، چې په پایله کې له یادې جګړې بریالی راستون شو. د بهلول دغه بریا ټول ځانته مجذوبه کړل، په ځانګړي توګه خپل تره اسلام خان، چې حتی دی یې د خپل زوم په توګه و مانه.

اسلام خان د مړینې پر مهال د درېیو زامنو په درلودلو سره وویل چې بهلول د خپلې پوهې، زړورتیا او درایت له مخې کولی شي زما ځای ناستی شي. مګر د ډهلي واکمنی بهلول د والي به توګه و نه مانه او دده پر ځای یې د نوموړي یو بل تره فیروز خان د اسلام خان پر ځای وټاکه، ترڅو د « سرهند » دنده پر مخ یوسي او د بهلول د خپلو له پاره یې له پلازمینې یو مجهز پوځ ور ولېږه. دا چې فیروز خان یو پوه او د لور فکر خاوند و او خپل وراره بهلول سره یې مینه او هغه ته درناوی درلود، نو د ځان ګومارل یې د بهلولو پر ځای د ډهلي له خوا د دوی په کورنۍ کې یو ډول مداخله او تفرقه وګڼله، نو خپله د ډهلي د واکمنۍ پر وړاندې ودرېده او بهلول ته یې دا اجازه ور نه کړه چې له دولتي ځواکونو سره ښکېل شي. ځکه دولتي ځواکونه ډېر وو، نو فیروز خان له یوې لنډې جګړې وروسته د دولتي ځواکونو په لاس کې اسیر شو او یو زوی یې د شاهین په نامه وژړل شو. په دې توګه د « سرهند » واکمني د لودیانو له لاسه ووتله. دغه مهال د هند واکمني د خضرخان سادات د کورنۍ د یوه غړي، سلطان سید محمد شاه په لاس کې وه. که څه هم د هند واکمن په خپله یو حلیم او پوه کس و، خو په دربار کې د ځینو مغرضینو په نفوټه دې ته و هڅول شو چې د لودیانو په سیمه کې مداخله وکړي، چې په ترڅ کې یې لودیانو د یوې لنډې مودې له پاره د « سرهند » له واکمنۍ لرې پاتې شوو.

بهلول د خپل تره له بڼدي کېدو وروسته د هغه او د هغه د زوی د کورنیو روزنه په خپل لاس کې واخیسته او په دغه ترنګلي وضعیت کې یې د پوځ په را ټولو لاس پورې کړ، چې په ډېر لږ وخت کې یې 20 زره کسان تر خپلې مشرۍ لاندې د جګړې له پاره چمتو کړل. بهلول ددغو پوځیانو په ملټیا وکولې شول، چې یو ځل بیا د سرهند ولایت واک په خپل لاس کې ونیسي او وروسته یې په یوه لیک کې ټول حقایق پادشاه ته ولیکل او هغه یې خپلو تېروتنو ته متوجه کړ. ددې تر څنګ په لیک کې یې ځان د سلطان سید محمد شاه د واکمنۍ مطیع اعلان کړ. سلطان سید محمد شاه چې د یادې قضیې له حقایقو خبر شو، د خپلې تېروتنې د جبران په موخه یې بهلول د ټولو دولتي اراکینو پر وړاندې، دخپل زوی په

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

توگه ومانه او هغه يې د دولت اراکينو ته د دولت له نږدې مقرينو په توگه ور و پېژانده. هېره دې نه وي چې دا امر وروسته له هغه تر سره شو، چې سلطان سيد محمد شاه د بهلولو په مشرۍ د سرهند ولايت واکمني د سلطام محمد خلجي څخه تر لاسه کړه. د بهلول بريا ددې لامل شوه، چې دده دريځ او ځواک په دهلي او گانډو سيمو کې خپره کړي. له کومه ځايه چې د سيد محمد شاه سکني زوی (سيد علاوالدين) له بهلول څخه وروکي و، نو بهلول لودي ته يې مشر ورور ويل او هغه ته يې ډېر درناوی درلود. کله چې سيد محمد شاه (1447 م) ومړ، ځايناستی يې سيد علاوالدين د دهلي واکمن شو. سيد علاو الدين يو استراحت طلبه شخص و، چې په ډېره لږه موده کې د واکمنۍ چارې د خپل وزير اعظم حميد خان سره، د اختلافاتو له امله و پاشېدې. حميد خان په پټه د «بدايون» ايالت څخه دهلي ته راغی او د سلطان سيد علاوالدين پر وړاندې يې په توطنو لاس پورې کړ. کله چې ملک بهلولو لودي دهلي د حميد خان له نفوس او ځواک څخه پاک کړ، نو سلطان علاو الدين ته يې پيغام ور استوه، چې راشه د دهلي سلطنت په لاس کې واخله. خو علاوالدين ملک بهلول ته په ځواب کې وويل: ته زما مشر ورور يې، زما له خوا دې سلطنت تاته در مبارک وي او زه ستا له سلطنت څخه بيعت کوم او ددې ترڅنگ خپلو ټولو درباريانو ته يې وويل، چې زما پلار ملک بهلول ته زوی ويلي و او تر څنگ يې د خلکو پر وړاندې دده رښتولي مور ته دا ثابتوي چې مور ورته خول (تاج) او تخت ډالی کړو. نو په دې توگه ملک بهلول لودي ديو مدبره او صادق شخص په توگه په 1451م کال د هندوستان واکمن شو. د هندوستان په ډېرو سيمو کې د هغه په نوم سکه وهل شوه او په جوماتونو کې د هغه په نوم خطبې وويل شوې. د جونپور، دهولپور او سند سيمې چې پخوا د هند د واکمنۍ په سيمو کې نه وې شاملې، دده په واسطه را دننه شوې او ددهلي د واکمنۍ سيمو ته يې پراختيا ورکړه.

سلطان بهلول له دې لويې سره سره، ډېر شکسته نفسه، متواضع، عادل، مهربانه دوست او يو بردبارة صبور دښمن و. هغه د سلطنت پر تخت نه کښېناسته، عادي ځمکه يې له شاهي تخت څخه غوره گڼله او ډېری وخت په ځمکه کښېناسته تاريخ دسلطان بهلول په هکله لیکي چې دی به هر وخت د خپل رعيت له ستونزو او حالت څخه باخبره و. که کومه ورځ به يې درباريان او اميران ترې په کومه خبره خفه او ناراحته کېدل، نو خپله به د هغوی پوښتنې ته ورغی او هغوی به يې په غېږ کې را ټينگول او وروسته به يې خپله توره پرته له کوم ریا او شک څخه، هغه ته په دواړو لاسونو ونيوله او ورته وېي ويل: که چېرې زه د پادشاهۍ وړ نه يم، نو تاسو کولی شئ، ماته کومه بله دنده را وسپارئ. سلطان بهلول لودي تر نورو ډېر پر غريبانو او فقراوو مهربانه و او د علماوو او خبرگانو به يې ملاتړ او درناوی کو. د خلکو راتگ يې دځان د ليدلو له پاره دومره اسانه کړي و، چې هر چا په ډېرې اسانۍ سره کولی شو، چې دی وگوري. سلطان بهلول ددې ترڅنگ چې يو ښه سياستمداره و، د پښتو ژبې يو ښه شاعر هم و. د بېلگې په توگه يې د کلام بېلگه تاسو ته وړاندې کوم:

ملک به زرغون کرم په ورکړ راسه
 گوره، وربځي د داد له پاسه
 خول مې د عدل په درو روڼ دی
 جهان به زېب مومي زما له لاسه

هدا پوهه، عدالت او دده مدبرانه سياست و، چې نوموړي وکولی شول د 38 کلونو له پاره پرته له کوم ظلم او جبر څخه په خپلو وگړو او درباريانو واکمني وکړي. دا لوړ شخصيت په 1489 م کال د 80 کلونو په عمر له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې او زوی يې شهزاده نظام خان مشهور په سلطان سکندر لودي دده ځای ناستی شو او دري ژبه يې په هندوستان کې مروجه کړه. ليکنه له نورو سره هم شريکه کړی. مننه نور په بله برخه کې